

עפ"ת 46564/02/15 - ליאור דבח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 46564-02-15 דבח נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

המערער	ליאור דבח
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

לפניי ערעור על פסק דין שניתן בבית משפט תעבורה 4500-05-14 (כב' השופטת מגי כהן) במסגרתו הורשע המערער על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בקלות ראש - סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), נהיגה בשכרות מכוח סירוב, עבירה לפי סעיף 64 ד(א) יחד עם סעיף 39 א לפקודת התעבורה, מסירת פרטים כוזבים, עבירה לפי סעיף 62(49) לפקודת התעבורה, גרימת נזק לגוף או רכוש, עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961.

בית משפט גזר על המערער מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים, פסילה בפועל מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 שנים, פסילת רישיון הנהיגה על תנאי בת 4 חודשים למשך 3 שנים, מאסר על תנאי למשך 12 חודשים למשך 3 שנים, התחייבות כספית להימנע מעבירה בסך ₪ 25,000 למשך 3 שנים.

בנימוקי הערעור נטען כי בית משפט קמא טעה כשלא גזר עונש בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ולא קבע מתחם ענישה הולם.

שגה בית משפט משלא נתן משקל לעובדת הודיית המערער במסגרת מעין הסדר דיוני, במסגרתו הופנה המערער לתסקיר שירות מבחן, תסקיר שלא ניתן בסופו של יום אך היה ראוי כי בית המשפט יאפשר למערער מועד נוסף להתייצב בפני שירות המבחן לצורך עריכת תסקיר והמצאתו לבית המשפט.

בנוסף נטען כי בית משפט קמא טעה בשעה שדחה בקשת המערער לחזור מהודייה.

בית משפט קמא החמיר עם המערער ברכיב המאסר בפועל בן 9 חודשים, שכן עונש זה אינו ראוי בעניינו של המערער בהעדר מאסר מותנה בר הפעלה.

עוד נטען כי העונש הראוי במקרה זה של המערער, מאסר בן 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

עמוד 1

ב"כ המשיבה מבקש שלא להתערב בעונש, מפנה לעברו הפלילי והתעבורתי של המערער. בעברו נהיגה תחת השפעה יותר מפעם אחת וגרימת תאונת דרכים.

לגופו של עניין, מעובדות כתב האישום עולה כי המערער נהג בקלות ראש, סטה מנתיב נסיעתו, התנגש עם חזית רכבו בתמרור. כתוצאה מההתנגשות ניזוק הרכב והתמרור. המערער מסר פרטים כוזבים בשעה שהתבקש זיהוי, סרב למתן דגימת דם לאיתור אלכוהול על פי דרישת השוטר.

בבית משפט קמא היה המערער מיוצג מראשית ההליך ועד סופו.

עמדת התביעה הייתה למאסר בפועל ממושך, מאסר על תנאי מרתיע ופסילה לתקופה ארוכה בת מספר שנים, פסילה על תנאי וקנס.

עיון בעברו התעבורתי של המערער מלמד על נהג צעיר, יליד 1989, מחזיק ברישיון נהיגה מאז שנת 2009, צבר לחובתו, על פי הרישום, 9 הרשעות קודמות כשעבירה של נהיגה תחת השפעה שבוצעה באילת בשנת 2011 איננה מצוינת בגיליון ההרשעות הקודמות. כך לדברי ב"כ התביעה (מספר תיק 4989-12-11) וכן עבירה של נהיגה בקלות ראש ללא רישיון נהיגה, כאשר בית המשפט הטיל על המערער מאסר בדרך של עבודות שירות.

עברו התעבורתי מכיל הרשעות תעבורה מהותיות כגון: נהיגה בכיוון הפוך בכביש חד סטרי, ברירת מהירות, נהיגה כשברמזור אור אדום, אי ציות לתמרור 302 - עצור בצומת.

טענת ב"כ המערער כי אין להורות על מאסר בפועל מקום שלא הוטל מאסר על תנאי בגין עבירה של נהיגה בשכרות - דינה להידחות.

בתי המשפט התייחסו לחומרת העבירה של נהיגה בשכרות בדרך כלל, מקום שעבירה זו חוזרת על עצמה או, מבוצעת עבירה של נהיגה תחת השפעה, הרי שחומרת עבירת הנהיגה בשכרות מועצמת שבעתיים.

נקבע לא אחת כי העונש הראוי למבצע עבירה של נהיגה בשכרות בפעם השנייה, הוא מאסר בפועל. ראה עפ"ת (מרכז) 4518-07-09 **חסן נ' מדינת ישראל**; עפ"ת (מרכז) 28099-12-12 **סולטאן נ' מדינת ישראל**; רע"פ 2508/11 **סמולנסקי נ' מדינת ישראל**; רע"פ 3638/12 **וקנין נ' מדינת ישראל**.

אין חובה להטלת מאסר בפועל בעבירת שכרות רק מקום שבעבירה קודמת הוטל מאסר על תנאי.

התוצאות האפשריות מנהיגה בשכרות, כך גם מנהיגה תחת השפעה, הפגיעה בגוף ורכוש בין שהיא פגיעה זמנית ממנה מחלים הקורבן, בין שמותירה הפגיעה נכות לצמיתות ברמות כאלה ואחרות, בין שהפגיעה בגוף תגרום לקטל חיי הקורבן, הן המחייבות ענישה כואבת וקשה שתהווה עונש הולם וראוי למעשה, לעושה ולעבריינים בכוח.

המאבק לנהיגה נכונה הוא ערך עליון ואינטרס ציבורי מובהק. אל לו לבית המשפט לחוס על העברין הבודד ולהקשיח

ליבו לציבור המשתמשים בדרך בכך שלא יתן הדעת על הפגיעה האפשרית בהם.

בעניינו של מערער זה, עונש מאסר מחוייב המציאות.

טענת ב"כ המערער כי ניתן להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות, דינה להידחות.

מערער זה ריצה בעברו עבודות שירות.

לבקשת בית המשפט הומצאה חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניינו של המערער ונמצא, על פי חוות הדעת, כי לאור אופן ביצוע עבודות שירות קודמות, אינו מתאים להשמה בעבודות שירות. במסגרת חוות הדעת צוין בזו הלשון:

"הנ"ל סיים עבודות שירות לפני שנה כאשר נגזרו עליו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות אותם החל ב-20.7.14 ואמור היה לסיים בתאריך 20.11.14. סיים בפועל רק בתאריך 1.4.15. הרבה להעדר ללא אישור, סרב לעבוד בתחזוקה היה בשתי שיחות בירור לציין כי לאחת מהן תחילה כלל לא הגיע, בטענה כי עליו ללכת לעבודה וזאת למרות שהוזהר... לציין כי לא התייצב ביום הראשון לקליטה והצבה, וכן, אמור היה להגיע לסיים יום אחרון בעבודות שירות ולמרות שהבטיח להגיע לא הגיע והשלים מאוחר יותר. מדובר במועמד, שלא הבין את משמעות הענישה ההזדמנות שניתנה לו, התנהגותו ותפקודו היו גרועים ולא הומלץ לביצוע עבודות שירות פעם נוספת בשל תפקודו הלקוי בעבר אינו ניתן להשמה נוספת בעבודות שירות על פי סעיף 51 ב(ב1)(ג).".

נוכח חוות דעת זו אין לאפשר למערער עונש מאסר בדרך של עבודות שירות פעם נוספת. המערער הוכיח לבית המשפט כי אינו ראוי לעונש זה.

טענת ב"כ המערער כי היה מקום בבית משפט קמא להפנות המערער פעם נוספת לתסקיר אף היא דינה להידחות.

משהגיעו הצדדים להסדר לפיו המערער יודה, יישלח לתסקיר והעונש ייגזר לאחר קבלת תסקיר, חובתו, אחריותו של המערער הינם להגיע לקצין המבחן. על המערער לדעת כי, משמורה בית המשפט על שליחתו לקצין מבחן, התסקיר אמור להציג בפני בית משפט מיהותו שלו והאמור בתסקיר, ככל שהוא חיובי, אמור לסייע למערער במסגרת שיקולים לקולה טרם גזירת העונש.

בעניינו של המערער לא מדובר בתסקיר חובה ומכאן על אחת כמה וכמה שהיה על המערער לדאוג להתייבבותו בפני קצין מבחן. משבחר שלא לעשות כן, צדק בית המשפט בדחותו בקשת ב"כ המערער להפניית המערער פעם נוספת לקצין המבחן.

לאחר עיון בגזר הדין עולה כי בית משפט התייחס לפסיקה הנוהגת בעבירות אותן ביצע המערער, לנסיבות האישיות, לעברו התעבורתי, וגם אם לא ציין במפורש, מתחם ענישה ראוי, הרי שניתן משקל לעבירה, לנסיבות ביצוע, לערך

החברתי שנפגע, למדיניות הענישה הנהוגה - כל אלה גלומים בגזר דינו של בית משפט קמא.

מצאתי כי בית המשפט קמא לא טעה בעונש שנגזר על המערער.

הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית סוהר הדרים, ביום 11.10.2015 עד השעה 11:00, או על פי החלטת שב"ס כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע גזר הדין יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ו, 20 ספטמבר 2015, במעמד המערער.

חתימה